

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 334
din 31.05.2017

Dosar nr: 35/2017

Petiția nr: 330/18.01.2017

Petent: ..

Reclamat: Consiliul Superior al Magistraturii

Obiect: efectuarea interviului pentru admitere la Institutul Național al Magistraturii care dezavantajează polițiștii

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1.1.1.

I. 2. Numele și sediul reclamatului

1.2.1. Consiliul Superior al Magistraturii,.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul consideră discriminatorie efectuarea interviului pentru admitere la Institutul Național al Magistraturii, pe considerentul că dezavantajează polițiștii.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. S-a solicitat petentului completarea petiției prin arătarea părții reclamate și prin probe (copii pentru comunicare către reclamat). S-a invocat din oficiu excepția de necompetență materială privind obligarea reclamatului să înlăture consecințele faptelor sesizate (fila 46 din dosar).

3.3. Părțile au fost citate (filele 52-53 din dosar) pentru data de 14.03.2017 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD).

3.4. La audierea din 14.03.2017 părțile nu s-au prezentat.

3.5. S-au comunicat petentului punctele de vedere ale reclamatului, reclamatului punctele de vedere ale petentului, fiind solicitate concluzii scrise (filele 200-201 din dosar).

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Prin petiția înregistrată la CNCD cu **nr. 330/18.01.2017** (filele 1-4 din dosar) petentul arată următoarele aspecte relevante:

- la interviul de admitere la Institutul Național al Magistraturii din 16.10.2016 a primit nota 6,14 fără nici o motivare;

- în anii precedenți a primit note mai mari la evaluare (2012 – 8,36; 2013 – 8,00; 2014 – 7,94);

- notarea interviului nu a fost obiectivă, transparentă, nu există metodologie de evaluare, nu sunt precizate aptitudinile evaluate, incompatibilități pentru membrii comisiei, membrii comisiei sunt aleși aleatoriu;

- la proba juridică a avut rezultate foarte bune;

- sunt respinși polițiștii în timp ce examinatorii din comisie susțin candidații de la propriile facultăți;

- a avut o prestație bună la interviu;

- solicită aplicarea amenzii contravenționale, obligarea publicării rezumatului hotărârii și înlăturarea consecințelor discriminării.

A depus la dosar înscrisuri (filele 5-45 din dosar).

4.1.2. Petentul și-a completat sesizarea prin indicarea reclamatului și completarea probatoriului prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 1054/22.02.2017** (fila 47 din dosar, înscrisuri filele 48-51 din dosar).

4.1.3. Petentul a menținut cele arătate anterior prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 1595/20.03.2017** (filele 195-196 din dosar).

A depus la dosar înscrisuri (filele 197-199 din dosar).

4.1.4. Prin concluziile scrise înregistrate la dosar cu **nr. 2196/14.04.2017** (filele 202-207 din dosar), petentul menține cele arătate anterior.

4.2. Susținerile reclamatului

4.2.1. Reclamatul, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 1445/13.03.2017** (filele 54-65 din dosar), arată următoarele aspecte relevante:

- concursul a fost organizat conform hotărârilor plenului reclamatului;

- invocă excepția de necompetență a CNCD, întrucât fapta derivă din hotărârile plenului, care reprezintă norme juridice;

- nu s-a aplicat un tratament diferențiat bazat pe criteriile prevăzute de legislație;

- evaluarea a fost standardizată.

A depus la dosar înscrisuri (filele 66-194 din dosar).

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director, din probatoriul depus de părți, constată că pentru admiterea în Institutul Național al Magistraturii există mai multe probe, între care și un interviu. Acest interviu, ca și întregul examen, se desfășoară în conformitate cu hotărârile plenului reclamatului. Petentul a obținut notă mică la interviu, deși avea note bune la probele anterioare. În ultimii 3 ani CNCD a primit o serie de petiții de la absolvenții Academiei de Poliție care erau admiși în Institutul Național al Magistraturii și care au fost obligați la plata cheltuielilor de studii de către Ministerul Afacerilor Interne.

5.2. Colegiul director admite excepția de necompetență invocată din oficiu privind obligarea înlăturării stării de discriminare, având în vedere faptul că doar instanța de judecată poate formula astfel de obligații.

5.3. Se respinge excepția de necompetență invocată de parte reclamată motivată de caracterul de normă juridică a hotărârilor pe care se bazează faptele sesizate, arătând că **Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008** se referă în mod expres la norme juridice cu caracter de lege, Curtea Constituțională arată că doar această curte poate analiza legile din perspectiva prevederilor constituțională. Ori hotărârile luate de partea reclamată nu au caracter de lege și nu pot fi contestate la Curtea Constituțională. În consecință excepția invocată de partea reclamată este lipsită total de orice fundament juridic. Mai mult, instanțele de judecată (inclusiv Înalta Curte de Casație și Justiție) au obligat CNCD în mod repetat să se pronunțe privind anumite legi, având în vedere prevederile art. 18 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**: *„Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.”* Reclamatul a citit doar sumar prevederile **O.G. nr. 137/2000** și **Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008** când a formulat excepția de necompetență.

5.4. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

5.5. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5.6. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: *„exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”*).

5.7. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o*

justificare obiectivă sau rezonabilă”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.8. Candidații care se prezintă la un examen se află în situație analoagă la început, însă după notarea lor (care trebuie să țină cont de diferențele existente între capacitățile candidaților) unii sunt admiși, alții respinși, ceea ce, în sine, nu reprezintă diferențiere, întrucât în urma evaluării capacităților situația identică, analoagă dispăre.

5.9. Ceea ce trebuie verificat de către Colegiul director nu este metodologia organizării concursului (identic pentru toți participanții), modul în care se selectează comisia de examinare (Colegiul director nu poate aprecia valoarea experților desemnați) sau, spre exemplu, incompatibilitățile pentru membrii comisiei, ci dacă în concursul pentru admitere în Institutul Național al Magistraturii aceste elemente produc un efect de discriminare asupra absolvenților Academiei de Poliție, cum susține petentul.

5.10. Criteriile enumerate în **O.G. nr. 137/2000** sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând „*precum și orice alt criteriu*”.

5.11. Astfel nu se poate reține afirmația părții reclamate conform căreia nu s-a invocat unul dintre criteriile prevăzute de **O.G. nr. 137/2000**.

5.12. Cum arată Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin jurisprudența sa legată de art. 14, care are o formulare similară privind criteriul, „*art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele*” (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „orice altă situație” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §62). În categoria „orice altă situație”, poate intra rangul militar (**Engel și alții împotriva Olandei**, 8 iunie 1976, §72), înregistrarea ca rezident (**Darby împotriva Irlandei**, 23 octombrie 1990, §31-34), tipul de permisiune de planificare urbanistică deținut de solicitant (**Pine Valley Developments Ltd și alții împotriva Irlandei**, 29 noiembrie 1991, §64), dacă aplicantul a închiriat un imobil de la stat sau de la o persoană privată (**Larkos împotriva Ciprului**, 18 februarie 1999, §30), a fi în serviciile KGB-ului (**Sidabras și Džiautas împotriva Lituaniei**, 27 iulie 2004, §40-41), tipul paternității aplicantului (**Paulík împotriva Slovaciei**, 10 octombrie 2006, §54), locul rezidenței (**Carson împotriva Regatului Unit**, 16 martie 2010, §71), tipul sentinței aplicate unui prizonier (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §63), statutul de imigrant (**Bah împotriva Regatului Unit**, 6 decembrie 2011, §46), dacă o căsătorie s-a realizat înainte sau după obținerea statutului de refugiat (**Hode și Abdi împotriva Regatului Unit**, 6 noiembrie 2012, §50).

5.13. În mod evident calitatea de polițist, respectiv calitatea de absolvent al Academiei de Poliție reprezintă o caracteristică identificabilă, obiectivă, personală, un anume statut. Trebuie precizat că petentul, în cursul interviului, a precizat ce a absolvit și care este locul lui de muncă.

5.14. Colegiul director constată însă că nu există o legătură de cauzalitate între criteriul invocat de petent (cel de polițist, absolvent al Academiei de Poliție) și acordarea unei note mici la interviu. Existența foștilor polițiști, ai absolvenților Academiei de Poliție la Institutul

Național al Magistraturii contravine afirmației petentului conform căruia reclamatul „*respinge pe bandă rulantă*” ofițerii de poliție.

5.15. Analizând fapta din perspectiva unei posibile discriminări indirecte („*Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.*”, art. 2 alin. 3 din **O.G. nr. 137/2000**), examinarea prin interviu fiind o practică aparent neutră, concluzia este similară: nu se observă în practică o dezavantajare a polițiștilor, absolvenți al Academiei de Poliție, datorită acestei calități. Nu se poate face o comparație între absolvenții unei facultăți (petentul a făcut referire la absolvenții Facultății de Drept din București) cu absolvenții unei alte facultăți, în sensul strict matematic, considerând că dacă din 100 de absolvenți ai Facultății A care se prezintă la examen 50 promovează, atunci în mod obligatoriu din 100 de absolvenți ai Facultății B 50 trebuie promovați. Pe de o parte în opinia publică există percepții privind valoarea unor universități și atunci cei care se consideră mai pregătiți aleg universitățile mai bine cotate, pe de altă parte într-adevăr pot exista diferențe în stilul de predare, modul de preocupare față de studenți etc. Pregătirea profesională pentru un jurist viitor magistrat nu înseamnă doar pregătirea strict juridică, cunoașterea legilor, ci și formarea unei culturi generale, a unor aptitudini de domeniul psihologiei, științelor sociale etc.

5.16. Având în vedere aceste aspecte, acordarea unei note mici petentului cu ocazia interviului pentru admitere în Institutul Național al Magistraturii nu reprezintă discriminare conform prevederilor art. 2 din **O.G. nr. 137/2000**.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență invocată din oficiu privind obligarea înlăturării stării de discriminare, conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**;

2. Respinge excepția de necompetență invocată de partea reclamată, conform **Deciziei nr. 997/2008 a Curții Constituționale**, art. 18 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000** respectiv art. 28-32 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**;

3. Acordarea unei note mici petentului cu ocazia interviului pentru admitere în Institutul Național al Magistraturii nu reprezintă discriminare conform prevederilor art. 2 din **O.G. nr. 137/2000**.

4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA – Membru

Data redactării: 06.06.2017

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: Haller István